

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U VUKOVARU
Vukovar, Županijska 31
OIB:69370038985

Odluka je pravomoćna dana 25. srpnja 2016.
OPĆINSKI SUD U VUKOVARU
dne 28. lipnja 2016.

9. Broj: P- 70/2013-13

PRESUDA

Općinski sud u Vukovaru, u ime Republike Hrvatske po sucu Ivici Grubišiću, kao sucu pojedincu u građansko pravnoj stvari tužitelja Dragica Štengl i Vladimir Štengl iz Vukovara, I. G. Kovačića 60 oboje zastupani po punomoćniku Krunoslav Štengl odvjetniku iz Zagreba, protiv tuženika Damir Fintić iz Vukovara, Velebitska 8, zastupan po punomoćniku Tomislavu Filaković odvjetniku iz Osijeka, radi naknade štete dana nakon javno održane i zaključene glavne rasprave dana 25. studenog 2013 u prisustvu punomoćnika parničnih stranaka, dana 25. studenog 2013. godine

presudio je

I. Nalaže se tuženiku Damiru Fintić iz Vukovara, Velebitska 80 isplatiti prvotužiteljici Dragici Štengl iz Vukovara, I. G. Kovačića 60 na ime nematerijalne štete iznos od 65.000,00 kuna. sa zakonskom zateznom kamatom od 25. studenog 2013. g. po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećane za pet postotnih poena.

Nalaže se tuženiku da tužiteljici naknadi parnični trošak u iznosu od 33.639,78 kuna, u roku 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku Damiru Fintić iz Vukovara, Velebitska 80 isplatiti drugotužitelju Vladimir Štengl iz Vukovara, I. G. Kovačića 60 na ime nematerijalne štete iznos od 50.000,00 kuna. sa zakonskom zateznom kamatom od 25. studenog 2013. g. po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećane za pet postotnih poena.

Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi parnični trošak u iznosu od 16.347,66 kuna u roku 15 dana.

Obrazloženje

Tužbom od 04. srpnja 2005. g. tužiteljica Dragica Štengl od tuženika Damira Fintić zbog povrede prava osobnosti zahtijeva naknadu štete u iznosu od 101.000,00 kuna sa zateznom kamatom od presuđenja do isplate sve u roku 15 dana.

Tužitelj Vladimir Štengl tužbom od 04. srpnja 2005. g. zahtijeva od tuženika Damira Fintić iz Vukovara, naknadu nematerijalne štete u iznosu od 101.000,00 kuna, sa zakonskom zateznom kamatom od presuđenja do isplate sve u roku 15 dana.

Na održanom ročištu dana 08. ožujka 2013. g. tužitelji su smanjili tužbeni zahtjev pa tužiteljica Dragica Štengl zahtijeva od tuženika na ime nematerijalne štete iznos od 65.000,00 kuna, a tužitelj Vladimir Štengl zahtijeva od tuženika na ime nematerijalne štete iznos od 50.000,00 kuna, oboje sa zateznom kamatom od presuđenja do isplate.

Tužitelji u tužbi tvrde da je tuženik pokretač i urednik Internet stranice www.vukovarac.net. Na kojoj je dana 07. lipnja 2005. g. u rubrici „Kolumne“ objavljen članak pod naslovom „Oproštajno pismo najmilijim od svih“ od strane nepoznatog autora pod pseudonimom „specijal agent“, a u kojem članku je isti autor iznio niz neistinitih, izmišljenih i klevetničkih tvrdnji i uvreda, kojima se pokušavaju dovesti u pitanje čast i ugled tužitelja. Nadalje tužitelji tvrde da je nakon objave ovog članka, a u nastavku istog objavljeno niz komentara koji također sadrže uvrede i klevete na račun tužitelja, te da tuženik ove uvrjedljive komentare nije htio ukloniti s Internet stranice čime tužitelji trpe duševne bolove izazvane povredom časti i ugleda.

Tuženik u odgovoru na tužbu ističe kako je neistinita tvrdnja tužiteljice kako je tuženik urednik web portala vukovarac net pošto isti ne udovoljava zahtjevima Zakona u medijima čl. 2. i čl. 10. iz kojih razloga i nije bio u mogućnosti da ukloni sporni članak. Pri tom tuženik navodi da je vukovarac net internetska stranica sa internetskim domenom fizički smještena na teritoriju SAD bez pravne osobnosti jer nije registrirana niti u jednom sudskom ili drugom registru koji priznaje pravni sustav RH ili neke druge države. Tuženik navodi da sličnih web stranica još ima na hrvatskom jeziku koje svojim sadržajem ali i komentarima na račun drugih osoba iz političkog i javnog života i radikalnije vrijeđaju pa da do tog vremena još nitko nije pokrenuo tužbu kao što su to učinili tužitelji. Razlog za to tuženik vidi u osnovnom poznavanju principa svjetske mreže kao i status web stranica na njoj zbog čega je i tužba za naknadu štete glede povrede časti i ugleda neosnovana. Oспорava da je punomoćniku tužitelja potvrdio da uređuje navedenu Internet stranicu jer da je pristup stranicama potpuno slobodan i da svi komentatori i kolumnisti stvaraju konačan oblik stranice.

Budući da tuženik nema zakonski status urednika, novinara ili nakladnika smatra da je zakonski neutemeljeno teretiti ga za naknadu štete. Pri tom navodi da tuženik nema uvida u stvarni identitet osoba koje se javljaju na web stranici iz kojeg razloga da ne može udovoljiti zahtjevu tužiteljice za davanjem informacija o bilo kojoj osobi koja se pojavljuje na web stranici.

Kako tužiteljica navodi da je navedeni članak pokušaj dovođenja u pitanje časti i ugleda tužitelja smatra da čast i ugled tužitelja su ostali neupitni odnosno da članak nije proizveo učinak koji mu se pridaje u tužbi.

Tuženik osporava i da je 1000 osoba pročitalo članak, a koji broj da i dalje neprekidno raste jer da jedna osoba može otvoriti spomenuti članak nebrojeno puta.

Dakle, tuženik smatra da ne postoji njegova odgovornost za objavljeni članak i komentare koje su napisali nepoznati autori budući da nije vlasnik, nakladnik ni urednik web stranice vukovarac net i predlaže da se tužiteljica odbije sa tužbom.

U odnosu na tužbu tužitelja Vladimira Štengl tuženik je isticao prigovor promašene pasivne legitimacije. Pri tom ističe da tuženik shodno pozitivnim propisa RH nema svojstva slijedom kojeg bi opstojala njegova odgovornost za eventualno prouzročenu štetu. Predlaže da se odbije tužitelj sa tužbenim zahtjevom uz naknadu parničnog troška.

Sud je proveo dokazni postupak uvidom u:

- preslik članka iz glasa Slavonije list 5A spisa
- dopis tuženiku, ispis sa internetske stranice Vukovarac net str 7-27,
- medicinska dokumentacija na ime Štengl Dragica str.28-29
- Ispis stranice Whois. Net str. 40, ispis stranice Vukovarac net str. 41-46 spisa
- Dopis Shom centra Zagreb list 85-89 spisa
- Medicinska dokumentacija za Vladimira Štengl list 142-143
- Rješenje Ministarstva obrane
- Izlistanje sa Vukovarac net
- Medicinska dokumentacija na ime Štengl Dragica list 169-170 spisa
- Nalaz i mišljenje medicinskog vještaka pismeni, njegova dopuna te usmeni nalaz i mišljenje

- Izlistanje sa Vukovarac net list 258 i 259
- Presuda ŽS u Zagrebu Gžn-1956/04
- Presuda OS u Vukovaru K-401/05 od 07.06.2006. g.
- Iskazi svjedoka Marije Molnar, Branimira Bradarić i Danijela Almaši i tuženika kao stranke postupka
- Presuda P-514/12 OS u Županji
- Presuda OS u Iloku K-178/06 od 28.02.2007. g.
- Presuda ŽS u Vukovaru Kž-223/07-4 od 13.11.2007. g.
- Presuda OS U Iloku K-177/06-14 od 04.07.2007. g.
- Presuda ŽS Kž-323/06 od 07.09.2007. g.
- Zapisnik sa glavne rasprave K-178/06 i iskaz okr. Damir Fintić te tužiteljice Dragice Štengl
- Izlistanje sa Vukovarac net 338-343
- Evidencija prisutnosti na radu 354-371
- Obračun radnih sati 375-398
- Preslika medicinskog kartona Dragice Štengl i Vladimira Štengl list 413-425

U dosadašnjem dijelu ovog parničnog postupka odlučujući o osnovanosti i visini tužbenog zahtjeva Općinski sud u Vukovaru je dana 05. lipnja 2006. g. donio presudu broj P-737/05 kojom je djelomično usvojio tužbeni zahtjev tužiteljice Dragice Štengl na ime nematerijalne štete i naložio tuženiku da istoj isplati iznos od 15.000,00 kuna zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom, a odbio za iznos od 101.000,00 kuna, a istovjetna odluka donesena je i u odnosu na tužitelja Vladimira Štengl. Međutim, presudom i rješenjem Županijskog suda u Vukovaru broj Gž-241/07-6 od 20. studenog 2007. g. donesenoj u povodu žalbe stranaka preinačena je i to u smislu da je naloženo tuženiku naknada štete tužiteljici pored isplaćenog iznosa od 15.000,00 kuna isplata daljnjih 35.000,00 kuna, a rješenjem u preostalom dijelu u odnosu na tužiteljicu i tužitelja presuda ukinuta.

Kao što je to vidljivo iz tužbe tužitelji zahtijevaju naknadu neimovinske štete zbog pretrpljenih duševnih bolova objavom članka na Internet stranici www.vukovarac.net vlasništvo tuženika, a koja je proizašla objavom članka pod naslovom „Oprostajno pismo najmilijem od svih“ u kolumni dana 07. lipnja 2005. g. odnosno iznošenjem niza uvreda na račun tužiteljice i tužitelja od strane nepoznatog autora pod pseudonimom „special agent“.

Naime, u predmetnom članku za tužitelja Vladimira Štengl navodi se: „Tko će nas sad uveseljavati javnim šovinizmom, nacionalizmom, seksizmom, rasizmom, ksenofobijom, pljuvanjem, podcjenjivanjem, prokazivanjem, otkazima s posla, izbacivanjem iz stanova, bombaškim napadom, novčanim transakcijama, Fond-Grad-Jadranka-nepovrat-pa malo Komunalac-pa nestalo, proširenom obnovom kuće na ime mrtvih roditelja, uz to još i neplaćanjem, cijelom za džaba napravljenom bez obzira na talijanske pločice e da bi firma mogla dobiti ulaz u Vukovar za obnovu. Jel KAC? E, je, taj je. Prvo tebi za probu da vidimo jel valja firma, a onda ostalima. Svaki crijep se lijepio silikonom. Krov se gradio godinu dana. Sve besplatno dakako. Nije ni čudo što je firma propala na kraju. Nije ni čudno što se javljaju radnici sa točnim pričama.“

U komentaru (list 10 spisa) na navedeni članak među ostalim navodi se: „Štengl, lopove i propalico, ljudski nuzproizvode, bolesni perverzijače i nitkove! Nadam se da će te stići ruka zakona i pravde, kad-tad i da ćeš odgovarati za svu dobrotu koju si nam poklonio i za sve ono što si opljačkao u ovom jadnom gradu. Srami se ti ljudska mizerijo. Ako imaš imalo srama tvoja prljava noga neće više nikad kročiti u ovaj opljačkani i napaćeni grad. Ma što god nabrojali u njegove muljotine u gradu Vukovaru, sve je malo. Bio je doslovno zlikovac na kvadrat, lopov svih vukovarskih dana od postojanja. Takvog perverznjaka i pedera nadaleko svijet ne pozna“.

U istom komentaru na članak (str. 11 spisa) za tužiteljicu se navodi među ostalim: „samo potvrđuješ da si radila u „javnoj kući“ u Munchenu kurvetino, sve ti znaš, ali jedino ne znaš da ima još onih kojima si prodavala usluge, još ima onih koji znaju da si od Vodovoda naplaćivala

terensku sve do prije godinu dana, da si uzimala putne troškove od Vodovoda do Filternice i jauznu si naplaćivala. Jeli fukaro jedna, ti si alfa i omega u vodovodu i da znaš uskoro i ti odlaziš u ropotarnicu kao i tvoj omrzli muž. Ej, sad ja, zaboravio si napisati Strasse u Munchenu gdje je prva dama Vukovara prodavala se to je Schwwantaler Strasse, ...“

Postupajući po uputi Županijskog suda u ukidbenom rješenju od 01. veljače 2013. g. da sud ponovo sasluša medicinskog vještaka za događaj koji je predmetom spora u odnosu na svakog od tužitelja, ovaj sud je svojim rješenjem od 23. rujna 2013. g. odredio dopunu vještačkog nalaza, te je sud vještačenjem utvrdio:

da tužiteljica

- prije objave navedenog članka i komentara nije imala psihičkih tegoba jer ranije nije tražila pomoć psihijatra,
- da se osjećala osramoćeno, oblačeno, stigmatizirano i maltretirano od strane medija, a posebno stresnim da su za nju bili odlomci u kojima se navodi da je radila u pufu u Munchenu,
- da je subjektivno osjećala slabost u rukama, klecanje nogu, napetost, plačljivost, nesigurnost, izbjegavala ljude, nije se mogla koncentrirati, da je razmišljala o samoubojstvu, da nije smjela biti sama kod kuće,
- da je pretrpjela duševnu bol jakog intenziteta kroz 6 mjeseci, te srednje jakog intenziteta dužeg trajanja do godine dana, te duševnu bol slabijeg intenziteta kroz duže vrijeme.

za tužitelja

- da je rješenjem komisije od 17.04.1998. g. u statusu HRVI 30% stalno zbog PTSP-a,
- da se zbog citiranih navoda javio psihijatru zbog uznemirenosti, uzrujanosti, ogorčenosti nemogućnosti da spava, da je izbjegavao ljude, imao je intenzivne somatske tegobe pritisak u prsištu, grčeve u stomaku zbog čega mu je ordinirana terapija,
- da uzročno posljedična veza između spornog članka i komentara postoji, psihičke tegobe koje je tužitelj imao od ranije da su se intenzivirale i da je kao posljedicu pretrpio duševnu bol srednjeg intenziteta u trajanju od 6 mjeseci.

Budući da je vještak u nalazu i mišljenju danom na raspravi dana 21. listopada 2013. g. iznio da je nalaz i mišljenje dao bazirajući se isključivo na članak i komentare koji su predmet ovog parničnog postupka, ovaj sud je odbio prijedlog tuženika da se priklope spisi Općinskog suda u Županji P-514/12 i spis Općinskog Građanskog suda u Zagrebu broj Pn-7698/04. Iz priklopljene presude Općinskog suda u Županji P-514/12 razvidno je da je predmet tog postupka izjava Marina Krizmanić dana u središnjoj informativnoj emisiji Dnevnik Vinkovačke televizije od 03. kolovoza 2005. g. i da taj parnični postupak za naknadu štete nije u bilo kakvoj vezi sa predmetnim postupkom, te bi, budući da navedeni parnični postupak nije pravomoćno okončan, imalo za posljedicu nepotrebno odugovlačenje ovog spora. Posljedice odnosno duševni bolovi koji su posljedica predmetnog članka i komentara, te nalaz i mišljenje glede istih predmet su ovog postupka i samo kao takvi mogu biti ocjenjivani u ovom postupku za naknadu štete. Tuženik nije pružio nikakav dokaz da je činjenični supstrat koji je podloga za donošenje ove odluke ocjenjivan u navedenim parničnim postupcima i da su tužitelji oštećeni. Isto se odnosi i na postupak pred Općinskim Građanskim sudom u Zagrebu u kojem postupku tužitelj zahtijeva naknadu štete od Europapres holdinga d.o.o. i Mladena Pavkovića zbog objave teksta u Jutarnjem listu 2004. g.

Sud je nalaz i mišljenje medicinskog vještaka Milana Uzelca psihijatra prihvatio kao stručan i objektivan.

Iz izjave tužitelja, te očitovanja S.H.O.P. centar d.o.o. Zagreb Dubrava 35 sud je utvrdio da je tuženik vlasnik Internet stranice www.vukovarac.net i pripadajućeg web prostora jer je isti bio zakupljen od 11. ožujka 2005. g. do 03. studenog 2005. g. dakle, i u vrijeme objave spornog članka i komentara, da je tuženik korisnik navedene Internet stranice, da je na istom odgovornost za upravljanje, servisiranje i cjelovito administriranje, te da je upravo tuženik imao samostalan pristup IP logovima iz kojih je moguće utvrditi tko je u sporno vrijeme pristupio na

stranicu i pisao uvredljive komentare. Iz navedenih utvrđenja jasno proizlazi zaključak da je tuženik mogao, a nije onemogućio objavljivanje uvredljivih članaka i komentara na stranici www.vukovarac.net i da je odgovoran za opisanu nematerijalnu štetu. Kraj navedenog nije odlučno za odgovornost tuženika po općim propisima obveznog prava što tuženik nije pravna osoba i glavni urednik u toj pravnoj osobi, već je odgovoran kao fizička osoba u čijem vlasništvu se nalazi predmetna web stranica na kojoj je tuženik omogućio teško vrijeđanje i klevetanje tužitelja.

Stoga je po stajalištu ovog suda neosnovan istaknuti prigovor promašene pasivne legitimacije.

Iskazi svjedoka Danijele Almaši, Branimira Bradarić i Marije Molnar nisu poslužili za utvrđivanje činjenica koje su značajne za meritorno presuđenje.

Saslušanjem tuženika kao stranke u postupku sud je utvrdio da je u razdoblju od travnja 2002. g. pa do studenog 2005. g. bio vlasnik domene s pravom da odredi naziv stranice, da je osobno pokrenuo Internet stranicu vukovarac net, da je tuženik bio upoznat sa spornim člankom i komentarima ali da iste nije uklonio jer je smatrao da svatko ima pravo na slobodno izražavanje svog stajališta, dok nije prihvatio iskaz da tehnički nije u mogućnosti ukloniti članke i komentare koji prelaze granicu tolerancije kritiziranja, a koji zaključak proizlazi i iz dopisa društva S.H.O.P. centar d.o.o.

Predmetnim medicinskim vještačenjem utvrđena je uzročno posljedična veza između članka i komentara vezanih na članak sa duševnim bolovima tužiteljice i tuženika. I površnim čitanjem spornih predmetnih tekstova jasno je da isti imaju jedini cilj da uvrijede i oklevetaju tužiteljicu i tužitelja, te da kod čitatelja potpuno degradiraju tužiteljicu kao osobu, a tužitelja kao javnu osobu odnosno političara, podredno i kao čovjeka i to na najgrublji način jer ih se optužuje, tužiteljicu da je kurva i da se za vrijeme progonstva u Njemačkoj bavila prostitucijom i za razne zlouporabe na poslu, a tužitelja za najraznovrsnija kaznena djela vezana uz obavljanje funkcije gradonačelnika u gradu Vukovaru i saborskog zastupnika, kod oboje bez ikakvih dokaza. Iako je povjerenje građana u zakonit, čestit i pošten način življenja političara i javnih osoba bitno narušeno brojnim aferama koje se kroz medije i u pojedinim slučajevima kroz sudske postupke provlače, nedopustivo je na opisani način vrijeđanje bilo koga, pa čak i kada bi se raspolagalo sa određenim činjenicama koje bi izazivale sumnju na počinjenje određenih kaznenih djela i na čestit život tih osoba. U tom smislu tuženik je bio dužan spriječiti vrijeđanje i klevetanje u člancima i komentarima koji se objavljuju na predmetnoj web stranici čiji je vlasnik.

Uvidom u presudu Općinskog suda u Iloku broj K-178/06 -17 od 28. veljače 2007. g. sud je utvrdio da je po privatnoj tužbi tužiteljice Dragice Štengl tuženik oglašen krivim zbog vrijeđanja i klevetanja tužiteljice u navedenom članku i komentarima zbog čega je kažnjen novčanom kaznom. Nadalje, uvidom u presudu istog suda broj K-177/06 od 04. srpnja 2007. g. tuženik je oglašen krivim zbog vrijeđanja i klevetanja privatnog tužitelja Vladimir Štengl zbog čega mu je izrečena novčana kazna.

Sudovi su u smislu čl. 12. st.3. ZPP-a vezani u parničnom postupku pravomoćnim kaznenim presudama u pogledu postojanja kaznenog djela i kaznene odgovornosti, a sve druge okolnosti značajne za meritorno presuđenje utvrđuju se u parničnom postupku, kao što je to u predmetnom slučaju i učinjeno.

S obzirom na vrijeme objave spornog članka i komentara primjenjuje se ZOO/91(dalje ZOO).

Odredbom čl. 155. ZOO propisano da je šteta umanjeње nečije imovine sprječavanje njezina povećanja, a i nanošenje drugom fizičkog ili fizičkog bola ili straha (nematerijalna šteta).

Nadalje odredbom čl. 158. ZOO propisano je da krivnja postoji kad je štetnik uzrokovao štetu namjerno ili nepažnjom.

Konačno odredbom čl. 200. st. 1. i 2. ZOO propisano je da pretrpljene duševne bolove zbog povreda ugleda, časti i za strah oštećenom pripada pravična novčana naknada ako sud nađe da okolnosti slučaja, a osobito jačina bolova i straha i njihovo trajanje to opravdavaju, te da će

pri odlučivanju o zahtjevu za naknadu nematerijalne štete te visini naknade sud voditi računa o značenju povrijeđenog dobra i cilju kojem služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive s njezinom prirodnom i društvenom svrhom.

Imajući u vidu utvrđenu jačinu i trajanje duševnih bolova zbog povrede ugleda, časti i pretrpljenog straha kod tužitelja, sud je u cijelosti dosudio pravičnu novčanu naknadu tužiteljici u iznosu od 65.000,00 kuna, te tužitelju u iznosu od 50.000,00 kuna, vodeći pri tom računa o Orijentacijskim kriterijima VSRH iz 2002. g.

Sud je tužiteljima dosudio zateznu kamatu na dosuđeni iznos od dana presuđenja 25. studenog 2013. g. pa do isplate po stopi određenoj čl. 29. st. 2. ZOO/05.

Na osnovi ocjene provedenih dokaza temeljem čl. 8 ZPP-a, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan.

Budući da tužitelji nisu istovremeno podnijeli predmetne tužbe za naknadu štete, a osim toga tužiteljica 08.02.2006. g. izvršila preinaku tužbe sukladno odredbi čl. 191. ZPP-a zbog okolnosti koje su nastale nakon podnošenja prvotne tužbe, zahtijevajući naknadu štete u iznosu od 50.000,00 kuna zbog objave medicinske dokumentacije, tako da je ukupno utužila 151.000,00 kuna, dok je tužitelj tužbom od 08.02.2006. g. na ime naknade štete zahtijevao iznos od 101.000,00 kuna, a oboje tužitelja su 08. ožujka 2013. g. smanjili tužbeni zahtjev na 65.000,00 odnosno 50.000,00 kuna.

Dakle, u konkretnom slučaju nije moguće dosuditi jedinstven trošak tužiteljima već u odnosu na svakog ocijeniti uspjeh u sporu u odnosu na tuženika.

Tužiteljica je u pogledu tužbenog zahtjeva zbog povrede časti, ugleda i pretrpljenog straha zbog predmetnih članaka i komentara uspjela za iznos od 65.000,00 kuna, a zahtijevala je naknadu od 101.000,00 kuna do 08. ožujka 2013. g. U odnosu na visinu uspjela je 64,35%, a u pogledu pravne osnove spora za navedeni vid štete kao i za duševne boli zbog objave medicinske dokumentacije u cijelosti tako da je njen uspjeh u sporu ukupno gledajući 85%. Za navedeni period VPS je bio 101.000,00 kuna, potom 151.000,00 kuna, a od 26.11.2008. g. ponovno 101.000,00 kuna.

Tužiteljica je imala trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku sastava tužbe 04.07.2005. g. u iznosu od 2.500,00 kuna, za sastav tužbe od 30.08.2005. g. iznos od 1.000,00 kuna, pristupa na ročište 25.10.2005. g. u iznosu od 2.500,00 kuna, za sastav ostalog podneska od 27.10.2005. g. iznos od 500,00 kuna, za pristup na ročište 14.11.2005. g. iznos od 2.500,00 kuna, za sastav ostalog podneska zaprimljenog 08.02.2006. g. iznos od 500,00 kuna, za pristup na ročište 21. veljače 2006. g. u spisu ovog suda P-846/05 50% odnosno 500,00 kuna, ročište 28.02.2006. g. koje je odgođeno prije početka raspravljanja iznos od 500,00 kuna, za sastav ostalog podneska od 13.03.2006. iznos od 500,00 kuna, za pristup na ročište 22.03.2006. g. 2.500,00 kuna, za sastav obrazloženog podneska od 17.05. 2006. g. iznos od 2.500,00 kuna, za sastav žalbe od 03.07.2006. g. iznos od 3.125,00 kuna, za pristup na ročište 05. 02.2008. g. iznos od 500,00 kuna jer se na ročištu nisu utvrđivale činjenice odlučne za meritorno presuđenje, za sastav ostalog podneska od 03.03.2008. g. iznos od 500,00 kuna, za pristup na ročište 16.04.2008. g. iznos od 2.500,00 kuna, za pristup na ročište 26.11.2008. g. iznos od 2.500,00 kuna, za sastav žalbe na presudu od 09.04.2009. g. iznos od 1.250,00 kuna jer se tužiteljica žalio na iznos od 91.000,00 kuna sa kojima je odbijen, ukupno 26.375,00 kuna uvećano za PDV u iznosu od 6.593,75 kuna, sudska pristojba na presudu 1.860,00 kuna i na žalbu 930,00 kuna, ukupno 35.758,75 kuna x 85%=30.394,93 kuna. Na navedeni dio primijenjena je odredba čl. 154. st. 2. ZPP-a.

Sud je tužiteljici priznao u cijelosti trošak medicinskog vještačenja u iznosu od 1.780,00 kuna jer je isto bilo nužno za uspjeh tužiteljice u sporu.

Za održano ročište dana 03. 08.2013. g. sud je tužiteljici na ime zastupanja dosudio iznos od 1.000,00 kuna za pristup na ročište 21.10.2013. g. iznos od 1.000,00 kuna, za ročište

25.11.2013. g. iznos od 1.000,00 kuna uvećano za PDV u iznosu od 750,00 kuna, ukupno 3.750,00 kuna. Dakle tužiteljica je imala ukupan trošak u iznosu od 35.924,93 kuna. U odnosu na ovaj dio je primijenjena je odredba čl. 154. st.1. ZPP-a.

Sud tužiteljici nije priznao trošak sastava odgovora na žalbu od 13.07.2006. g. jer isti nije bio nužan.

Tužitelj je imao trošak sastava tužbe od 30.06.2005. g. iznos od 2.500,00 kuna, za pristup na ročište 21.02.2006. g. na kojem je izvršeno spajanje iznos od 1.000,00 kuna, ročište 28. 02.2006. g. iznos od 500,00 kuna, za sastav ostalog podneska od 13.03.2006. iznos od 500,00 kuna, za pristup na ročište 22.03.2006. g. 2.500,00 kuna, za sastav obrazloženog podneska od 17.05. 2006. g. iznos od 2.500,00 kuna, za sastav žalbe od 03.07.2006. g. iznos od 1.250,00 kuna, za pristup na ročište 05. 02.2008. g. iznos od 500,00 kuna jer se na ročištu nisu utvrđivale činjenice odlučne za meritorno presuđenje, za sastav ostalog podneska od 03.03.2008. g. iznos od 500,00 kuna, za pristup na ročište 16.04.2008. g. iznos od 2.500,00 kuna, za pristup na ročište 26.11.2008. g. iznos od 2.500,00 kuna, za sastav žalbe na presudu od 09.04.2009. g. iznos od 1.250,00 kuna jer se tužitelj žalio na iznos od 80.000,00 kuna sa kojima je odbijen, ukupno 18.000,00 kuna, uvećano za PDV u iznosu od 4.500,00 kuna, ukupno 22.500,00 kuna. Tužitelj je u pogledu visine tužbenog zahtjeva uspio u omjeru od 64,35%, a u pogledu pravne osnove spora u cijelosti tako da je njegov uspjeh ukupno gledajući uvažavajući oba kriterija 75%., Dakle, ukupan trošak je nužno staviti u omjer uspjeha u sporu te se dobije iznos od 16.875,00 kuna. U odnosu na ovaj dio primijenjena je odredba čl. 154. st. 2. ZPP-a

Sud je tužitelju priznao u cijelosti trošak vještačenja u iznosu od 1.780,00 kuna

Za održano ročište dana 03. 08.2013. g. sud je tužitelju na ime zastupanja dosudio iznos od 1.000,00 kuna za pristup na ročište 21.10.2013. g. iznos od 1.000,00 kuna, za ročište 25.11.2013. g. iznos od 1.000,00 kuna uvećano za PDV u iznosu od 750,00 kuna, ukupno 3.750,00 kuna. Dakle, tužitelj je imao ukupan trošak u iznosu od 20.625,00 kuna. U odnosu na ovaj dio je primijenjena je odredba čl. 154. st.1. ZPP-a.

Tužitelji nemaju pravo na uvećanje od 10% za zastupanje druge osobe.

Sud je tuženiku zastupanom po punomoćniku odvjetniku priznao trošak zastupanja na ime sastava odgovora na tužbu u odnosu na tužbu tužiteljice (list 112 spisa) u iznosu od 1.000,00 kuna, zastupanje u spisu P-846/05 ročište 21.02.2006. g. iznos od 1.000,00 kuna, ročište 28. veljače 2006. g. iznos od 500,00 kuna, ročište 22.03.2006. g. iznos od 2.500,00 kuna, za sastav žalbe od 04.07.2006. g. na dosuđeni iznos od 15.000,00 kuna iznos od 1.250,00 kuna, za pristup na ročište 16.04.2008. g. iznos od 2.500,00 kuna, ročište 26.11.2008. g. iznos od 2.500,00 kuna, za sastav žalbe protiv presude od 16.04. 2009. g. na dosuđeni iznos od 10.000,00 kuna iznos od 937,50 kuna, PDV u iznosu od 3.046,87 kuna, ukupno 15.234,37 kuna koji iznos je nužno staviti u omjer uspjeha u sporu od 15% te se dobije iznos od 2.285,15 kuna.

Sud je tuženiku zastupanom po punomoćniku odvjetniku priznao trošak zastupanja na ime sastava odgovora na tužbu u odnosu na tužbu tužitelja u iznosu od 2.500,00 kuna, ročište 21.02.2006. iznos od 1.000,00 kuna, ročište 28. veljače 2006. g. iznos od 500,00 kuna, ročište 22.03.2006. g. iznos od 2.500,00 kuna, za sastav žalbe od 04.07.2006. g. na dosuđeni iznos od 15.000,00 kuna iznos od 1.250,00 kuna, za pristup na ročište 16.04.2008. g. iznos od 2.500,00 kuna, ročište 26.11.2008. g. iznos od 2.500,00 kuna, za sastav žalbe protiv presude od 16.04. 2009. g. na dosuđeni iznos od 10.000,00 kuna iznos od 937,50 kuna, ukupno 13.687,50 kuna,

PDV u iznosu od 3.421,87 kuna, ukupno 17.109,37 kuna koji iznos je nužno staviti u omjer uspjeha u sporu 25% te se dobije iznos 4.277,34 kuna.

Sud tuženiku nije priznao trošak sastava odgovora na žalbu jer isti nije bio nužan.

Prijelomom troška tužiteljice od 35.924,93 kuna sa troškom tuženika u iznosu od 2.285,15 kuna dobije se iznos od 33.639,78 kuna koji iznos je tuženik dužan naknaditi tužiteljici.

Prijelomom troška tužitelja od 20.625,00 kuna sa troškom tuženika u iznosu od 4.277,34 kuna dobije se iznos od 16.347,66 kuna koji iznos je tuženik dužan naknaditi tužitelju.

OPĆINSKI SUD U VUKOVARU
dana 25. studenog 2013. godine

Sudac
Ivica Grubišić, v.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

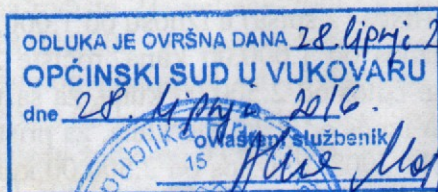
Protiv ove presude može se izjaviti žalba na Županijski sud u Vukovaru. Žalba se podnosi u tri primjerka u roku 15 dana od dana dostave prijepisa presude putem ovog suda.

Dostaviti:

1. Tužiteljima po punomoćniku: Krunoslav Štengl, odvjetnik iz Zagreba, Šoštarićeva 8
2. Tuženiku po punomoćniku: odvjetnik Tomislav Filaković, Osijek, Vukovarska 4
3. Spis ovog suda

Za točnost otpravka ovlašteni službenik:

Alena Matić

A.N. 06.12.2013.

ŽUPANIJSKOM SUDU
U VUKOVARU
putem
OPĆINSKOG SUDA
U VUKOVARU
poziv na broj: 9 P-70/2013

TUŽITELJI: DRAGICA I VLADIMIR ŠTENGL
I. G. KOVAČIĆA 60
VUKOVAR

TUŽENIK: DAMIR FINTIĆ
VELEBITSKA 8
VUKOVAR
zastupan po:

RADI: naknade štete

Presudom Općinskog suda u Vukovaru, broj 9 P-70/2013 od 25. studenog 2013. godine, presuđeno je:

" I Nalaže se tuženiku Damiru Fintiću iz Vukovara, Velebitska br. 80, isplatiti prvotužiteljici Dragici Štengl iz Vukovara, I. G. Kovačića br. 60 na ime nematerijalne štete iznos od 65.000,00 kuna sa zakonskom zateznom kamatom od 25. studenog 2013. g. po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećane za pet postotnih poena.

Nalaže se tuženiku da tužiteljici naknadi parnični trošak u iznosu od 33.639,78 kuna, u roku 15 dana.

II Nalaže se tuženiku Damiru Fintiću iz Vukovara, Velebitska br. 80, isplatiti drugotužitelju Vladimiru Štengl iz Vukovara, I. G. Kovačića br. 60 na ime nematerijalne štete iznos od 50.000,00 kuna sa zakonskom zateznom kamatom od 25. studenog 2013. g. po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećane za pet postotnih poena.

Nalaže se tuženiku da tužiteljici naknadi parnični trošak u iznosu od 16.347,66 kuna, u roku 15 dana.

Nezadovoljan ovakvom presudom tuženik putem punomoćnika u ostavljenom roku podnosi

Ž A L B U
protiv presude Općinskog suda u Vukovaru
broj 9 P-70/2013 od 25. studenog 2013. godine

- u tri primjerka

Presuda nije na zakonu utemeljena.
Presuda se pobija:

- zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka
- pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja
- pogrešne primjene materijalnog prava
- odluke o parničnom trošku

Presuda nema razloga, a navedeni razlozi o odlučnim činjenicama su nerazumljivi i u znatnoj mjeri proturječni, pa se presuda ne može ispitati što predstavlja bitnu povredu odredaba postupka iz članka 354. st. 2. toč. 11. Zakona o parničnom postupku.

Tuženik nije pasivno legitimiran u ovom postupku. Naime, prvenstveno se napominje da tuženik uopće nije pisao niti jedan uvredljivi komentar. Iz obrazloženja ožalbene presude (odnosno na str. 5. presude: „Kraj navedenog nije odlučno za odgovornost tuženika po općim propisima ...“) vidljivo je Sud smatra odgovornim tuženika po općim propisima obveznog prava. Odgovornost po općim propisima obveznog prava je vrlo širok pojam. Imajući to u vidu uistinu je nerazumljivo koji članak Zakona o obveznim odnosima je tuženik povrijedio da bi se mogao smatrati pasivno legitimiran u ovom postupku. Kao što je već gore napomenuto tuženik uopće nije pisao niti jedan uvredljivi komentar, a što nadalje znači da on nije štetnik. Imajući dakle to u vidu treba razmotriti jedino Glavu IX, Odjeljak 1. Prouzročenje Štete, Odsjek 3. Odgovornost za drugog, Zakona o obveznim odnosima i konzultirati članke tog odsjeka da bi eventualno utvrdili da li tuženik samom činjenicom da je u konkretnom vremenu bio vlasnik domene internetske stranice www.vukovarac.net odgovara za uvredljive komentare koje su drugi posjetitelji napisali na toj stranici. Drugim riječima, obzirom da tuženik nije štetnik, valja utvrditi da li je tuženik prema propisima Zakona o obveznim odnosima odgovoran za drugoga. U odsjeku 3. odjeljka 1., glave IX Zakona o obveznim odnosima regulirana je odgovornost za drugoga i to: odgovornost za duševno bolesne i zaostale u umnom razvoju (čl. 1055), odgovornost roditelja (čl. 1056.), odgovornost druge osobe za maloljetnika (čl. 1058.), posebna odgovornost roditelja (čl. 1059), odgovornost poslodavca za štetu koju zaposleniku radu ili u svezi rada prouzroči trećoj osobi (čl. 1061.) i odgovornost pravne osobe za štetu koju prouzroči njezino tijelo (čl. 1062). Analizom dolazimo do zaključka da se činjenično stanje (odnosno da li tuženik kao vlasnik domene odgovara za uvredljive komentare drugih posjetitelja) u ovom predmetu ne može podvesti pod bilo koji od gore navedenih članaka. Iz navedenog dakle nedvojbeno proizlazi da prema općim propisima ZOO-a ne postoji odgovornost tuženika za štetu, odnosno da nije pasivno legitimiran u ovom sporu. Nadalje, niti jednim drugim propisom se ne ustanovljuje da je tuženik u ovom sporu prema utvrđenom činjeničnom stanju pasivno legitimiran isplatiti naknadu štete tužiteljima. Slijedom navedenog, sud je zbog gore navedenog pogrešno utvrdio činjenično stanje, na takovo pogrešno utvrđeno činjenično stanje pogrešno primijenio materijalno pravo, te je počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz razloga što nije naveo temeljem koje odredbe Zakona o obveznim odnosima je tuženik pasivno legitimiran u ovom sporu i zbog činjenice da je u presudi naveo da je tuženik odgovoran po općim propisima obveznog prava, a analizom tih općih propisa obveznog prava proizlazi suprotno čime je presuda

Nadalje, sud uopće na valjani način nije obrazložio odlučnu činjenicu u postupku, a to je kriterij kojim se isti vodio prilikom donošenja ožalbene presude da bi ocijenio kolike su duševne boli navodno trpjeli tužitelji povodom predmetnog članka za koji je navodno odgovoran tuženik, a kolike su duševne boli trpjeli zbog ostalih članaka koje su tuženi u drugim parničnim predmetima objavili protiv tužitelja.

Naime, sudski medicinski vještak ni nakon upoznavanja s parničnim predmetom, a ni nakon saslušanja tužitelja, nije došao do slijedećih, također bitnih podataka. Tužitelj Vladimir Štengl je 30% ratni vojni invalid, bez fizičkog oštećenja organizma, a što je poznato kao blagi oblik PTSP-a prouzročen boravkom u logoru 1991. godine. Nadalje, tužiteljima je 2002. godine bačena eksplozivna naprava na kuću u Vukovaru, nakon čega je kod njih nedvojbeno nastala stresna reakcija, te su u ovom predmetu, kao i u predmetima protiv drugih tuženika, kao i kod psihijatra u medicinski nalaz, izjavljivali da ih sve "podsjeća na bacanje bombe 2002. godine" iz čega se može zaključiti da su

tužitelji te godine imali izrazito stresnu situaciju koja se odrazila na njihovo stanje tijekom slijedećih godina. Tužitelji ovaj podatak nisu spomenuli sudskom vještaku prilikom izrade nalaza i mišljenja u ovom predmetu.

Isto tako, tužitelj Vladimir Štengl je tijekom 2003. i 2004. godine zbog prouzročenih duševnih boli tužio novinara Mladena Pavkovića, potražujući odštetu koja čak premašuje potraživanu odštetu u ovom parničnom predmetu, te je tim povodom uz tužbe priložio nalaze specijaliste psihijatra kojima dokazuje da je imao intenzivne i manje intenzivne duševne boli sve od 2003. godine pa do 2006. godine. Također, iz dostavljenog osobnog zdravstvenog kartona vidljivo je da je tužitelj pio antidepresive u tijeku tog sudbenog postupka, te se može izvesti zaključak da je tužitelj dio duševnih boli iz perioda tužbi protiv novinara prenio i u drugu polovicu 2005. godine, a kada je zbog duševnih boli tužio tuženika u ovom parničnom predmetu. Također, tužitelji su u kolovozu 2005. godine (mjesec i pol dana nakon što je podnijeta tužba u ovom predmetu), tužili list 24 sata i njihovu novinarku zbog duševnih boli prouzročenih člankom novinarku Danijele Mikola od 06. kolovoza 2005. godine.

Isto tako tužitelji su u 2005. godini tužili i Vinkovačku televiziju, pa proizlazi da su tužitelji u istom vremenskom razdoblju trpjeli duševne boli po različitim osnovama i zbog različitih novinskih i tv uradaka, pa je nejasno na temelju kojeg kriterija je medicinski vještak utvrdio jačinu bolova zbog članka koji je predmet ovog postupka, te temeljem kojih kriterija je sud donio presudu kojom je usvojio i dio tužbenog zahtjeva.

Štoviše, a povodom gore navedenog, na ročištu za raspravu od 21. listopada 2013. godine vještak je jasno iskazao da bi trebao proučiti spise Općinskog suda u Županji (broj: P-514/12) i Općinskog građanskog suda u Zagrebu (broj: Pm-7698/04) da bi utvrdio da li bi dao drugačije mišljenje u odnosu na bolove i strah. U tu svrhu tuženik je na ročištu predložio da se priklope oba gore navedena spisa, a koji prijedlog je Sud odbio s obrazloženjem da ti parnični postupci nisu u svezi s ovim postupkom. Nakon odbijanja tih prijedloga Sud je u spis priložio presudu OS u Županji broj: P-514/2012. U obrazloženju te presude vidljivo je da su tužitelji u taj spis priložili medicinsku dokumentaciju koju su i ovom postupku priložili (str. 6.). To znače dvije stvari: da je prijedlog tužitelja za pribavom tih spisa bio i više nego opravdan jer bi tada vještak konkretno mogao odijeliti duševne bolove po ovom postupku od drugih postupaka i drugo, da su tužitelji prilažući istu medicinsku dokumentaciju u više sporova zapravo već ostvarili naknadu štete. Drugim riječima, vještak iznova nije zapravo odijelio duševne bolove po ovom događaju od drugih događaja, a što je i bio njegov zadatak povodom ukidajuće odluke drugostupanjskog suda u ovom predmetu. Slijedom navedenog, činjenično stanje je nepotpuno i pogrešno utvrđeno.

Tužitelji, povodom predmetnog događaja, nisu koristili niti jedan dan godišnjeg odmora, a navodno su patili od nesanicе, glavobolje, anksioznosti, a istovremeno su obavljali odgovorne dužnosti i uredno odlazili na posao. Ovakvo postupanje tužitelja, tj. nekorištenje bolovanja, ukazuje da tužitelji uopće nisu trpjeli duševne boli zbog navedenog članka i da je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti neosnovan.

U zaključku nalaza sudskog medicinskog vještaka definira se da su tužitelji imali intenzivne i manje intenzivne duševne bolove tijekom šest mjeseci, a sve i jedino zbog sadržaja na stranici www.vukovarac.net, a što predstavlja netočno tumačenje sudskog medicinskog vještaka.

Dakle, iz svega navedenog proizlazi da su nalazi specijaliste psihijatra u biti samo namjenski nalazi koji su potrebni za prikazivanje stvari u korist tužitelja, odnosno kako bi tužitelji mogli u ovom parničnom postupku ostvariti materijalnu korist, a zbog toga što tužitelji nisu koristili terapiju niti jedan dan bolovanja, može se zaključiti da je dijagnoza nerealna i ne prikazuje stvarno stanje stvari.

Sud je dakle, nepotpuno utvrdio činjenično stanje i izveo pogrešne zaključke, te nije primijenio materijalno pravo koje je trebao primijeniti, što je imalo za posljedicu donošenje nezakonite presude.

Sud je kao kriterij za djelomično usvajanje tužbenog zahtjeva u biti cijenio što su tužitelji poznate i politički angažirane osobe, a što nikako ne može biti osnovni kriterij za donošenje presude.

Osnovni kriterij za odbijanje ili usvajanje tužbenog zahtjeva u ovoj pravnoj stvari može biti jedino i samo utvrđivanje koje su to točno duševne boli tužitelji trpjeli, u kojem obimu i u kojem točno određenom vremenskom razdoblju. Kako su tužitelji istovremeno tužili više tuženika u različitim predmetima, a zbog duševnih bolova koje su navodno trpjeli po različitim događajima i sadržajima, sud nije na nedvojben način mogao utvrditi da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan, kada ne postoji sigurna metoda kako bi se odvojili duševni bolovi i njihov intenzitet po različitim osnovama.

Dakle, kako niti sud, a podredno niti sudsko medicinski vještak nisu mogli sa sigurnošću utvrditi koje duševne bolove, po kojem osnovu i kad su trpjeli tužitelji, ukazuje se da je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti neosnovan.

Odluka o trošku nije na zakonu osnovana. Prvenstveno se napominje da Sud nije mogao u odnosu na svakog tužitelja ponaosob odrediti trošak, već je trebao u odnosu na oba tužitelja donijeti jedinstveni trošak. Naime, ova dva postupka su i spojena radi ekopnomicnosti, pa je sud trebao u odnosu na utvrđenu vrijednost spora i uspjeh u parnici tužiteljima dosuditi jedinstveni trošak, uz eventualno uvećanje od 10 % za zastupanje dva tužitelja ako je to traženo. Nadalje, sud nije pravilno utvrdio niti uspjeh u parnici jer je tužitelj Vladimir Štengl zapravo uspio 50 % u parnici. Temeljem navedenog, ako je uspjeh u parnici 50 % to automatski znači da u takovoj situaciji svaka strana snosi svoje troškove bez obzira na priznati i odmjereni trošak.

Slijedom navedenog razvidno je da sud u postupku nije pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje, što je za posljedicu imalo pogrešnu primjenu materijalnog prava, radi čega tuženik predlaže da Županijski sud u Vukovaru kao drugostupanjski sud usvoji žalbu i žalbene navode u cijelosti, preinači ožalbenu presudu na način da tužitelje odbije sa tužbenim zahtjevom, ili podredno da ožalbenu presudu ukine i predmet vrati Općinskom sudu u Vukovaru kao sudu prvog stupnja na ponovno odlučivanje.

TUŽENIK
po punomoćniku

U Osijeku, 06. prosinca 2013. godine

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U VUKOVARU
Vukovar, Županijska 33

PRIMLJENO	07.06.16
ROK	

9P-70/13
Broj: Gž-220/2014.-3

OPĆINSKI SUD U VUKOVARU
PRIMLJENO

02-06-2016

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Županijski sud u Vukovaru, OIB: 92599990351, kao drugostupanjski sud, u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda: Željka Marina, kao predsjednika vijeća, te sudca izvjestitelja Vesne Vrkić Perak i Berislava Matanovića, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Dragice Štengl i Vladimira Štengla, oboje iz Vukovara, I. G. Kovačića 60, oboje zastupani po punomoćniku Krunoslavu Štenglu, odvjetniku iz Zagreba, protiv tuženika Damira Fintića iz Vukovara, Velebitska 8, zastupan po punomoćniku Tomislavu Filakoviću, odvjetniku iz Osijeka, radi naknade štete, odlučujući o žalbi tuženika protiv presude Općinskog suda u Vukovaru broj: P-70/13. od 25. studenoga 2013., na sjednici vijeća održanoj dana 25. svibnja 2016.,

presudio je

Odbija se žalba tuženika kao neosnovana, te se prvostupanjska presuda Općinskog suda u Vukovaru broj: P-70/13. od 25. studenoga 2013. **p o t v r đ u j e.**

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Vukovaru broj: P-70/13. od 25. studenoga 2013. naloženo je tuženiku da tužiteljima isplati na ime nematerijalne štete i to tužiteljici iznos od 65.000,00 kuna, a tužitelju iznos od 50.000,00 kuna sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom od 25. studenoga 2013. kao dana presuđenja do isplate kao i da im nadoknadi troškove postupka u iznosu od 33.639,78 kuna, odnosno od 16.347,66 kuna.

Protiv navedene presude žalio se tuženik zbog bitnih povreda odredaba postupka, zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primijene materijalnog prava.

Predložio je da se pobijana presuda preinači i tužbeni zahtjev odbije ili ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba tuženika nije osnovana.

Prvostupanjski sud je potpuno i istinito utvrdio činjenično stanje i na tako utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio materijalno pravo, te nije počinio niti jednu od bitnih povrjeda odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. Zakona o parničnom postupku, a na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti.

Tužitelji su, naime, protiv tuženika podnijeli tužbu radi naknade štete tvrdeći da je on pokretač i urednik Internet stranice www.vukovarac.net na kojoj je dana 7. lipnja 2005. u rubrici kolumne objavljen članak pod naslovom Oproštajno pismo najmilijem od svih od strane nepoznatog autora pod pseudonimom Specijal Agent a u kojem članku je autor iznio niz neistinitih, izmišljenih i klevetničkih tvrdnji i uvreda kojima se pokušavaju dovesti u pitanje njihovi čast i ugled, a nakon objave tog članka objavljeno je niz komentara koji također sadrže uvrede i klevete na račun tužitelja koje komentare tuženik nije htio ukloniti, a zbog čega su oni trpjeli duševne bolove izazvane povredom časti i ugleda pa kako odgovornim smatraju tuženika potražuju nakon končanog postavljenog tužbenog zahtjeva iznos od 65.000,00 kuna tužiteljica i iznos od 50.000,00 kuna tužitelj.

Tuženik se protivio tužbi i tužbenom zahtjevu jer da on nije urednik web portala vukovarac.net pa kako nema status niti urednika niti novinara ili nakladnika ne može ga se teretiti za naknadu štete, a on nema uvida u stvarni identitet osoba koje se javljaju na web stranici, te su čast i ugled tužitelja ostali neupitni, odnosno članak nije proizveo učinak koji mu se pridaje u tužbi.

Prvostupanjski sud je tužbeni zahtjev prihvatio jer je utvrdio da je tuženik vlasnik Internet stranice www.vukovarac.net i pripadajućeg web prostora koji je bio zakupljen od 11. ožujka 2005. do 3. studenoga 2005. što znači i u vrijeme objave spornog članka i komentara, da je tuženik korisnik navedene Internet stranice i da je na istom odgovornost za upravljanje servisiranje i cjelovito administriranje i da je upravo tuženik imao samostalan pristup IP logovima iz kojih je moguće utvrditi tko je u sporno vrijeme pristupio na stranicu i pisao uvredljive komentare pa da je tuženik mogao, a nije onemogućio objavljivanje uvredljivih članaka i komentara na stranici www.vukovarac.net i da je prema tome, odgovoran za nematerijalnu štetu tužiteljima po Općim propisima obveznog prava kao fizička osoba u čijem vlasništvu je predmetna web stranica na kojoj je omogućio teško vrijeđanje i klevetanje oboje tužitelja.

Tuženik je, naime, od travanj 2002. do studenoga 2005. bio vlasnik domene s pravom da odredi naziv stranice, osobno je pokrenuo Internet stranicu vukovarac.net i bio je upoznat sa spornim člankom i komentarima ali iste nije uklonio jer je smatrao da svatko ima pravo na slobodno izražavanje svoga mišljenja.

Medicinskim vještačenjem utvrđena je uzročno – posljedična veza između članka i komentara vezanih za članak sa duševnim bolovima oboje tužitelja, a čitanjem spornih tekstova može se zaključiti da isti imaju cilj da uvrijede i oklevetaju tužitelje i da kod čitatelja potpuno degradiraju tužiteljicu kao osobu a tužitelja kao javnu osobu, odnosno političara, a oboje kao čovjeka i to na najgrublji način jer ih se optužuje i to tužiteljicu da je kurva i da se za vrijeme progonstva u Njemačkoj bavila prostitucijom kao i za razne zloporabe na poslu, a tužitelja za najraznovrsnija kaznena dijela vezana za obavljanje funkcije gradonačelnika u Gradu Vukovaru i saborskog zastupnika.

Nedopustivo je, ipak, na opisani način vrijeđanje bilo koga pa čak i kada bi se raspolagalo sa određenim činjenicama koje bi izazivale sumnju u počinjenje određenih kaznenih djela i na čestit život tih osoba pa je tuženik u tom smislu bio dužan spriječiti vrijeđanje i klevetanje u člancima i komentarima koji se objavljuju na predmetnoj web stranici čiji je vlasnik.

Tuženik u žalbi ustvari ponavlja razloge zbog kojih tužbu smatra neosnovanom, a koje je iznosio i tijekom prvostupanjskog postupka.

Prvostupanjski sud je, međutim, sve to raspravio u postupku koji je prethodio donošenju pobijane presude i u obrazloženju te presude iznio razloge zbog kojih je tužbeni zahtjev prihvatio, a koje razloge utvrđenja i slijedom toga primjenu materijalnog prava u cijelosti prihvaća i ovaj drugostupanjski sud u smislu odredbe čl. 375. st. 5. Zakona o parničnom postupku (NN, 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11. i 25/13.) pa smatra da ovu presudu nije potrebno posebno obrazlagati već upućuje na razloge navedene u obrazloženju pobijane presude.

Protivno žalbenim navodima S.H.O.P. Centar d.o.o. Zagreb dostavio je na traženje suda podatke o vlasništvu, korisniku internet stranice, servisiranju kao i IP logovima iz koje obavijesti proizlazi da su pristupni korisnički link, korisničko ime kao i lozinka u isključivom vlasništvu tuženika i da je jedino on ovlašten koristiti se istima, a predmetna Internet stranica je prema istoj obavijesti suspendirana od 3. studenoga 2005., a svi podatci vezani za predmetni korisnički prostor poslani su upravo tuženiku kao jedinoj osobi ovlaštenoj za korištenje istoga.

Protivno žalbenim navodima tuženik je presudom Općinskog suda u Iloku broj: K-178/06. od 28. veljače 2007. kao i presudom Općinskog suda u Vukovaru broj: P-401/05. od 7. lipnja 2006. proglašen krivim zbog vrijeđanja i klevetanja tužiteljice u predmetnim člancima i komentarima, a presudom broj: K-177/06. od 4. srpnja 2007. oglašen je krivim i zbog vrijeđanja i klevetanja i tužitelja.

Neosnovan je i žalbeni navod tuženika u odnosu na provedeno medicinsko vještačenje.

Vještačenje je, naime, provedeno po dr. Milanu Uzelcu specijalisti psihijatru koji je utvrdio da tužiteljica prije objave predmetnog članka i komentara nije imala psihičkih tegoba niti je tražila pomoć liječnika, a da se nakon objave osjećala osramočeno, oblačeno, stigmatizirano i maltretirano od strane medija a posebno da su za nju bili stresni odlomci u kojima se navodi da je radila u Pufu u Munchenu pa je subjektivno osjećala slabost u rukama, klecanje nogu, napetost, plačljivost, nesigurnost, izbjegavala je ljude, nije se mogla koncentrirati, nije smjela biti sama kod kuće, a razmišljala je i o samoubojstvu, te zbog svega toga trpjela duševnu bol jakog intenziteta kroz 6 mjeseci, srednjeg jakog do godinu dana, a slabijeg intenziteta kroz duže vrijeme dok je za tužitelja utvrđeno da je rješenjem od 17. travnja 1998. u statusu HRVI 30% stalno zbog PTSP-a, da se zbog predmetnih navoda javio psihijatru zbog uznemirenosti, uzrujanosti, ogorčenosti, nemogućnosti da spava, da je izbjegavao ljude imao intenzivne somatske tegobe, pritisak u prsištu, grčeve u trbuhu zbog čega mu je ordinirana terapija pa da postoji uzročno – posljedična veza između spornog članka i komentara te da su se psihičke tegobe koje je tužitelj imao od ranije intenzivirale, a kao posljedicu je pretrpio duševnu bol srednjeg intenziteta u trajanju od 6 mjeseci.

Saslušan na ročištu 26. studenoga 2008. i 21. listopada 2013. vještak je iskazao da je nalaz i mišljenje dao isključivo u odnosu na članke zbog kojih je ova tužba podnesena, a da ljudi različito reagiraju u stresnim situacijama i imaju različite mehanizme obrane pa da je tako i stvar odlaska na bolovanje procjena osobe, odnosno pacijenta tj. njegov subjektivni osjećaj.

O troškovima postupka sud je odlučio primjenom odredbe čl. 154. i 155. Zakona o parničnom postupku, a odluka je obrazložena.

Slijedom izloženog, primjenom odredbe čl. 368. st. 1. Zakona o parničnom postupku, žalbu je valjalo odbiti, a presudu prvostupanjskog suda potvrditi.

Vukovar, 25. svibnja 2016.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Željko Marin, v.r.

Za točnost otppravka –ovlašteni službenik

Jelka Gavrić